

Informovanost hráček tenisu ze světové elitní skupiny v otázce dopingu

93 stran, 16 stran jako příloha, abstrakt v jazyce českém a anglickém, 4 grafy a 3 tabulky zakomponované v textu, 21 odkazů v přehledu bibliografické citace, 11 odkazů na internetové zdroje

Doping ve sportu je obecně zařazován do jedné z kategorií nesportovního chování. V aspektech bližšího určení je nepovolená aplikace podpůrných látek a prostředků někdy označována jako podvod. Má velmi silný asociální a amorální kontext. Jako nejčastější příčina této aplikace se uvádí tolik omílaná, ale pravdivá fráze „vítězství za každou cenu“. Pro soutěžení ve sportovních hrách jsou příznačnější jiné typy agrese. To ale neznamená, že se zde doping nevyskytuje. Náměty z této oblasti se pro teoreticko-výzkumná zpracování v problematice sportovně herních výkonů mohou zdát originální, nikoli však neopodstatněné.

Zhruba takto by v nejširším slova smyslu šel pojmut posudek na předloženou písemnost. Z pohledu elitního tenisu se možná zabývá výjimečnou tematikou, ale ne zbytečně. Jak sama autorka uvádí, o výsledky jejího zpracování projevily zájem odbornice z řad sportovní fyzioterapie WTA. A to je bezpochyby úspěch. Dalším nesporným úspěchem je návratnost dotazníků, které autorka použila pro svoje šetření. Návratnost 75% nebývá při použití metody dotazování obvyklá a nasvědčuje o hlubším zájmu samotných sportovkyň v otázkách dopingů. U hráček elitní skupiny WTA a ITF je to dost překvapivé, avšak zdůvodnitelné jejich nízkou informovaností a orientací v celé problematice užívání nepovolených látek a prostředků.

Hlavní těžiště práce ovšem spočívá v její teoretické části. Tato část je nezvykle rozsáhlá a obsažná. Pojednáním zahrnuje několik aspektů dopingů v jeho odborné a odborně literární dostupnosti. Je připomenuta definice dopingů, legislativní a etická stránka problému citovaná zejména prostřednictvím odkazů na různé směrnice, vyhlášky, kodexy a další materiály mezinárodní i domácí provenience. Pozoruhodný je výčet víceméně všech látek a prostředků, které jsou dnes identifikovány v rámci nedovolené podpory sportovních výkonů. Celou tuto část pak završuje kapitola věnující pozornost „statistikám testovaných tenistů v předešlých letech“ (viz s. 61). Domníváme se, že pojednání v této kapitole mohla autorka koncipovat spíše jako pilotní studii, a to s vlastní metodologií. Svým způsobem se totiž jedná o analýzu dokumentů, případně o sekundární analýzu. Obě tyto metody sběru dat jsou v kinantropologii plně respektované.

Práce si klade za cíl zjistit a posoudit znalosti a informovanost tenistek elitních soutěží WTA a ITF o dopingů. K tomuto záměru autorka zvolila metodu nestandardizovaného dotazníku s alternativou zavřených odpovědí ano – ne. Prostřednictvím česky a anglicky tištěného dotazníku, čítajícím 15 otázek, autorka oslovila 68 hráček. O 75% návratnosti jsme se již zmínili. Na druhou stranu je škoda, že se v dotazníku neobjevila alespoň stručná anamnestická část.

Práce má velmi dobrou úroveň a doporučujeme ji k obhajobě. Poněkud kritičtějším náhledem lze snad připomenout nadstandardní rozsah její teoretické části v porovnání s částí metodologickou a výsledkovou. Vlastní šetření tak upadá do pozadí celé práce a přitom je o výsledky zájem.

Otázky touto cestou neklademe a s přesvědčením, že diplomantka se ve zvoleném námětu dobře orientuje, vyplynou až s diskuse v rámci obhajoby.

